

CRITICA CINEMA

Marcel·lí Borrell / opinio@lamanyana.cat

Cinema gastronòmic

La trama. París, ara. Un xef de prestigi veu perillar una estrella Michelin, però un aprenent de cuina li dóna un cop de recepta.

La pel·lícula. El cinema i la gastronomia sempre han estat barrejats. Com l'olla. August Strindberg deia que el món és una cuina on es couen a foc lent passions i desitjos. Digueu què menges, com ho fas, on i amb qui, i et diré de quin mal de ventre pateixes. La filmografia gastronòmica és més que abundant. Aquests dies,

El festín de Babette viu un revival que coincideix amb *El chef, la receta de la felicidad*. Tot i que els fogons són ben presents en els dos films, res a veure l'un i l'altre. Allí on el festí de Babette és pura màgia de gollfreria existencial, gastronòmica, *Comme un chef* és un pisolabis *light* per fer boca. El teatral Daniel Cohen (Pa-

rís, 1965) cuina una comèdia amable sobre la decadència inevitable en tota empresa humana, i la irresistible ascensió d'originals formes d'invenció. Allò de la tradició estancada i la novetat emergent. El tema ha servit per fer un munt de tragèdies, biopics, melodrames, musicals, thrillers, westerns... Vaja, res de nou sota el celobert. Ara, i amb un *look* francès en hores baixes, el film pretén rescalfar aquests llocs comuns generacionals al servei d'una comèdia esotomacal, amb una certa mala bava

irònica (la *nouvelle cuisine* és tan nova com la sopa d'all's deconstruïda!). Per a més inri, els sempre sobrats gavatxos pateixen d'un trauma post-michelin: quan el Santiago Segura-Ferran Adrià, patum de la cuina molecular, apareix dins la pel·li instal·lant càtedra en terra del gran Paul Bocuse! Així, l'exmatalot Jean Reno vindria a ser l'encarnació d'aquell famós xef, alhora que Michaël Youn, el deixeble voraç, tot i que respectuós marmitó, la nova estrella micheliniana

El chef, la receta de la felicidad

Director: Daniel Cohen.
Intèrprets: Jean Reno.
França-Espanya, 2012.
84'. JC Alpicat, Funatic
Lleida. 8 desembre.

que, llei de vida, arramba, fent foc nou, les receptes de tota la vida.

La imatge. Jean Reno i Michaël Youn disfressats de parella japonesa per espigar les novetats del xef innovador, contrincant.

La frase. "La gent passa quantitat de la qualitat", assegura el jove aspirant a xef. És la lletania tòpica de qui no se sent valorat. Ruqueries. Ho va dir la Coco Chanel, "Hi ha persones que tenen diners, i persones que són riques".

La recomanació. Degustadors de comèdies franceses digestives.